

Zápis ze zasedání Výboru pro práva cizinců

Datum: 13. května od deseti hodin.

Místo: Zasedání Výboru se konalo online.

Přítomni: P. Čížinský, A. Dubová, A. Dumont, M. Faltová (*předsedkyně*), M. Jelínková, O. Jůnová, J. Kepka, K. Klímová, K. Koldinská, O. Korhoň, A. Krchová, Y. Leontiyeva, Z. Pavelková, P. Pořízek, K. Radová, M. Vinkler, L. Wimmer.

Hosté: P. Bacík (Správa uprchlických zařízení), P. Drapáčová (OPU), A. Polášková (Iniciativa Hlavák), A. Seidel (MPSV), S. Szelesová (cizinecká policie), V. Votočková (MV).

Sekretariát: D. Otrošínová.

Program jednání

1. Situace cizinců propouštěných z detenčních zařízení (materiální zajištění, doklady totožnosti, výjezdní příkazy atd.) Hosté

- ❖ Diskuse o situaci cizinců, kteří jsou propuštěni ze zařízení pro zajištění cizinců, a o praktických problémech, s nimiž se tito cizinci setkávají (především otázka ubytování).

2. Očkování cizinců pobývajících na našem území proti onemocnění COVID-19 MZ

- ❖ Shrnutí současného nastavení přístupu cizinců pobývajících na území ČR k očkování proti onemocnění.

3. Pobyt a zaměstnávání cizinců během epidemie onemocnění COVID-19 MV, MPSV

- ❖ Pravidelné téma našeho Výboru, které stejně jako na minulém zasedání reflektuje specifika současné epidemiologické situace.

4. Různé

- ❖ Příprava koncepčních integračních dokumentů pro cizince v České republice MV

Úvod

M. Faltová, předsedkyně Výboru pro práva cizinců, přivítala všechny přítomné, a představila zástupce a hosty pro toto zasedání. Dále informovala členy o několika změnách v obsazení Výboru pro práva cizinců. Novou členkou za Ministerstvo práce a sociálních věcí bude A. Dumont. Novým členem za Ministerstvo spravedlnosti bude O. Korhoň. Novou členkou za Kancelář vládního zmocněnce pro zastupování ČR před ESLP bude K. Radová.

M. Faltová dále představila přítomné hosty. Za Iniciativu Hlavák přijala pozvání na zasedání A. Polášková. Za správu uprchlických zařízení se zasedání účastnil pan ředitel P. Bacík. Cizineckou policii zastoupila vedoucí odboru správních činností S. Szelesová. Za Ministerstvo vnitra se dále účastnila V. Votočková, za Ministerstvo práce a sociálních věcí vedoucí oddělení zahraniční zaměstnanosti A. Seidel.

Výbor pro práva cizinců děkuje všem hostům za účast a příspěvky.

1. Situace cizinců propouštěných z detenčních zařízení (materiální zajištění, doklady totožnosti, výjezdní příkazy atd.)

Téma bylo zahájeno příspěvkem A. Poláškové, která popsala praktické problémy, s nimiž se setkává organizace Iniciativa Hlavák¹. Prezentované problémy se týkají uprchlíků a migrantů v situaci, kdy jsou propouštěni z českých detenčních zařízení ve Vyšných Lhotách, Balkové, Bělé-Jezové a dříve též z Drahonice. Organizace potřebným osobám platí jednu až dvě noci na jednom z pražských hostelů a předá jim jídlo a podle potřeby základní pomoc (např. potřeby k mobilnímu telefonu či teplé oblečení v zimních měsících). Organizace tyto aktivity vyvíjí především proto, že cizinci v řešené situaci potřebují krátkodobé zázemí, které si bezprostředně po propuštění jen velmi obtížně zajistí sami, ale které však nezbytně potřebují pro řešení své situace (jímž je obvykle vycestování, dobrovolný návrat či podání žádosti o mezinárodní ochranu). Konkrétně cílovou skupinu A. Polášková vymezila jako cizince, kteří k nám přišli tzv. balkánskou trasou (v posledních letech především Afgánci nebo cizinci ze severu Afriky), a u kterých zároveň obvykle platí, že v České republice nikoho neznají a že během pobytu v detenci přišli o většinu nebo všechny své finanční prostředky. Za šest let aktivit Iniciativy bylo podpořeno odhadem 1 500 cizinců (během roku 2020 101 osob, za rok 2021 prozatím necelých 300 osob).

A. Polášková rozdělila problémy do tří kategorií – materiální, organizační a otázky týkající se výjezdních příkazů.

Co se týče materiálních nedostatků, dobrovolníci z Iniciativy se během zimy opakovaně setkávali s případy, kdy cizinci byli v mrazivém počasí nedostatečně oblečeni. Dále se jedná o finanční částku, na níž mají cizinci po propuštění nárok; dnes se jedná o 400 korun, což nemusí umožnit zajištění všech potřeb (většinu odčerpá ubytování na jednu noc). Organizace se setkala s případy, kdy uvedenou částku propuštění cizinci neobdrželi.

Velkým organizačním problémem je čas propuštění. V posledních měsících roku 2020 byli cizinci propouštěni v pozdních večerních hodinách, díky čemuž již nestihli využít spoje do Prahy a

¹ Jedná se o dobrovolnickou skupinu, vzniklou v reakci na potřeby lidí přicházejících v roce 2015 přes tzv. balkánskou trasu skrze detenční zařízení. Dnes nadále pokračuje v pomoci uprchlíkům a migrantům.

museli chladné noci přečkávat na nádražích (do prvního ranního spoje do Prahy). Problémy byly násobeny opatřeními souvisejícími s epidemií onemocnění COVID-19, jako je omezování spojů či platnost zákazu nočního vycházení (během něhož byli cizinci mnohdy propuštěni). S organizačními problémy se cizinci potýkali též v Praze, kdy např. po příjezdu na pražské zličínské nádraží v pozdních hodinách již nestihli žádný spoj metrem do centra.

Ohledně dokumentů, s nimiž jsou cizinci propouštěni, vnímá organizace problém především u cizinců, kteří neobdrží výjezdní příkaz, ale pouze rozhodnutí Ministerstva vnitra o správním vyhoštění. Bez základního dokladu, čímž výjezdní příkaz je, je však velký problém s ubytováním těchto osob; cizinci vedle toho používají doklad i pro bezhotovostní finanční převody (pokud jim např. zašle peníze rodina). Vedle toho mají některá zařízení problém s ubytováním i na výjezdní příkaz (vyžadují občanský průkaz či cestovní pas). Část cizinců obdržela výjezdní příkaz bez fotografie, což opět vyvolává problémy s ubytováním či s výběrem finanční hotovosti. Dále jsou zde problémy u cizinců, kteří uvedli nezletilost, ale při kostní zkoušce tato nebyla potvrzena, následně pak dostanou výjezdní příkaz na onen nezletilý věk. Dochází též k tomu, že se v různých případech zásadně liší délka doby, na níž je výjezdní příkaz vydán; během krátké doby (tři až čtyři dny) je pro cizince velmi náročné vyřešit např. dobrovolný návrat (především když je tato doba přes víkend). Průměrně je doba stanovená na týden.

M. Faltová doplnila, že se v prosinci v otázce dokladů cizinců propouštěných z detenčních zařízení obracela na cizineckou policii, a to s dotazem, zda je hraniční průvodka dostatečným dokladem pro ubytovatele (aby tento nemohl být postižen za ubytování cizince bez dokladu); podle názoru cizinecké policie je v této otázce třeba vycházet ze znění zákona o pobytu cizinců.

P. Bacík v reakci uvedl, že mnohé otázky byly s cizineckou policií řešeny. Sami se setkávali s praktickými problémy v důsledku omezení pohybu ve večerních hodinách za nouzového stavu; kontaktovali proto cizineckou policii s podnětem, aby bylo propouštění cizinců situací přizpůsobeno.

K jednání se připojila S. Szelesová. M. Faltová shrnula dosavadní diskusi.

S. Szelesová postupně reagovala na doposud probírané otázky. Uvedla, že propouštění v nevhodnou denní dobu je řešeno a zaměstnanci jsou vedeni k tomu, aby preferovali ranní hodiny a umožnili tak cizincům lepší cestovní podmínky; ve větší míře by zde k excesům docházet nemělo, případně se mohlo jednat o cizince, jimž zrušil zajištění soud.

Všichni cizinci po propuštění vždy dostanou nějakou formu rozhodnutí – rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o správním vyhoštění. Každé rozhodnutí následuje výrok o lhůtě k vycestování, která kopíruje výjezdní příkaz. Tento by měl být vydán vždy; k jeho nevydání není důvod. Výjezdní příkaz se vydává na hraniční průvodku, ani jedno však nenahrazuje cestovní doklad totožnosti. Je nutné brát v potaz, že cizinci na naše území přicestovali sami bez cestovního dokladu, a často u nich není možné ověřit totožnost – cizinecká policie jim pak doklad totožnosti vydat nemůže a vydává jim pouze hraniční průvodku s výjezdním příkazem, kde jsou uvedeny informace, které cizinec nahlásil.

Cizinec je k ubytování povinen předložit cestovní doklad, pokud toto neučiní, je rozhodnutí na ubytovateli. Ubytovatelům není možné přikázat ubytovávat na výjezdní příkaz. Cizinecká policie přihlíží k tomu, když u ubytovatele zjistí, že tento eviduje jen údaje z výjezdního příkazu. Jde o odvolací

orgán ve věci přestupků u ubytovatelů – přestupek v rámci odvolacího řízení v případě pokutovaného ubytovatele na ředitelství řešen nebyl.

1.1 K tématu byla otevřena diskuse

A. Polášková reagovala, že na přelomu roku se setkali až se třiceti případy nočního propuštění, k případům dochází i nadále. Dále doplnila, že zkušenost s nechotou ubytovat cizince s výjezdním příkazem je častá; dvě ubytovací zařízení pak uvedla, že byla od cizinecké policie pokutována za ubytování na jiný doklad než doklad totožnosti.

M. Faltová se dotázala, proč cizinecká policie osobám, kterým bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a které nemají cestovní doklad, nevydává cestovní průkaz totožnosti, což by situaci mohlo vyřešit. Poukázala na systémový problém spočívající ve stavu, kdy cizinec dostane lhůtu pro vycestování, ale reálně je mu tento akt komplikován (i tím, že se na ty dny nemůže řádně ubytovat). Sdružení pro integraci a migraci bylo několikrát ubytovateli dotazováno, jak tito mají postupovat.

S. Szelesová uvedla, že je třeba, aby cizinci předkládali důkaz o své totožnosti; tito cizinci však často přicestovali bez cestovního dokladu a nemají iniciativu svou totožnost doložit.

A. Polášková uvedla, že je problematické hodnotit, zda přicestování bez cestovního dokladu bylo úmyslné (v mnohých zemích původu mohli mít cizinci problém se k dokladům dostat). Cizinec zde má k dispozici určitou lhůtu, během níž na našem území pobývá legálně, nemůže se zde však ubytovat a nemůže si zajistit hotovost, což mu jeho legální pobyt komplikuje a mnohdy vede k nutnosti pobývat na ulici.

S. Szelesová reagovala, že cizinci ve špatných životních situacích mají několik řádných možností řešení, především žádost o mezinárodní ochranu v tzv. první bezpečné zemi. Cizinci však o ochranu nežadají ani v detenčních zařízeních, neboť náš stát není jejich destinací.

Podle M. Faltové řešení nabízí ustanovení cizineckého zákona upravující cestovní průkaz totožnosti, které říká, že cestovní průkaz totožnosti k vycestování vydá policie rovněž cizinci, o jehož vyhoštění bylo pravomocně rozhodnuto a který nemá jiný cestovní doklad.² S. Szelesová reagovala, že cizinci by si své cestovní doklady měli zařídit. Mají zde k dispozici ambasády. Oni tak však nečiní, stejně jako nežadají o mezinárodní ochranu. M. Faltová poukázala na praktický problém cizinců, kteří se nemohou ubytovat po tu dobu, dokud se na ambasádu nedostaví.

Navázala V. Votočková, která uvedla, že Ministerstvo vnitra nahlíží na výklad řešeného ustanovení cizineckého zákona stejně. Cizinec má kromě možnosti žádosti o mezinárodní ochranu též možnost dobrovolného návratu, který může realizovat již ze zařízení. Oddělení dobrovolných návratů dbá na to, aby s cizincem, který se k návratu rozhodne, zaměstnanci spolupracovali, a to i v otázkách ubytování a materiálního zabezpečení.

A. Dubová doplnila diskusi o problematiku cizinců, kteří požádali o mezinárodní ochranu v jiném členském státě podle Dublinského nařízení; tito nemohou jít pro doklady na ambasádu a též žádné doklady nedostávají. Zároveň na ně nedopadá ani možnost vydání cestovního průkazu

² Konkrétně § 114 (4) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců.

totožnosti. V. Votočková uvedla, že pro návrat do toho daného členského státu cestovní doklad nepotřebují – pokud chtějí transfer vykonat, stačí jim doklad vydaný Ministerstvem vnitra (*laissez-passer*).

P. Pořízek se vyjádřil ke znění řešeného ustanovení zákona o pobytu cizinců. Zdůraznil zásadní rozdíl mezi odstavci prvním a čtvrtým paragrafu 114. Podle odstavce prvního se cestovní doklad totožnosti vydá na cizincovu žádost, pokud tento žádný platný cestovní doklad nemá a z důvodů nezávislých na jeho vůli si jej jiným způsobem opatřit nemůže (očekává se tedy, že cizinec prokáže, že se pokoušel si doklad obstarat). V odstavci čtvrtém jsou však případy vydání cestovního dokladu vymezeny jednoznačně a především odlišně (cizinec nemá cestovní doklad a o jeho vyhoštění bylo pravomocně rozhodnuto). Podle P. Pořízka pak půjde ve většině případů o osoby, u nichž Ministerstvo vnitra či cizinecká policie podnikali kroky ke zjištění totožnosti těchto osob. P. Čížinský doplnil, že i podle jeho názoru je text paragrafu 114 odstavce čtyři nesporný.

Zároveň P. Čížinský uvedl, že považuje za velmi problematické, pokud jsou ubytovatelé sankcionováni za ubytování bez dokladu jako za přestupek. Pokud je zde povinnost vypsát do evidence u ubytovatele určité informace (např. číslo dokladu), avšak cizinec žádající o ubytování tento doklad nemá, informace zde zanést nemůže, což automaticky neznamená páchání přestupku ze strany ubytovatele.

S. Szelesová reagovala, že policie při jednání s ubytovatelem postupuje podle zákona (ubytovatel je povinen v zákonem stanoveném rozsahu údaje hlásit). Znovu připomněla, že k tomuto neproběhla žádná odvolací řízení, pokutování ubytovatelé tedy pokuty přijali a zaplatili. Situace byla několikrát řešena, zaměstnanci policie jsou vedeni k tomu, aby řešené kauzy s ubytovatelem vždy posuzovali individuálně (např. zjišťovali důvod nevidování cestovního dokladu nebo řešili přestupky domluvou). M. Faltová doplnila, že není vhodné nechávat odpovědnost na ubytovatelem, a to i proto, že je pro ně náročné orientovat se v cizineckých dokumentech a posuzovat situaci cizinců žádajících o ubytování.

M. Faltová se dále dotázala, podle čeho je stanovena doba ve výjezdním příkazu k opuštění území. S. Szelesová uvedla, že zákon při správním vyhoštění uvádí lhůtu k vycestování v rozmezí sedmi až šedesáti dnů. Zaměstnanci jsou metodicky vedeni přihlížet k situaci cizince. Dále uvedla, že s cestovním průkazem totožnosti je problematické cestovat být jen do sousedního státu, a je tedy otázkou, nakolik jde o vhodné řešení.

P. Pořízek shrnul, že je třeba nalézt konstruktivní řešení. Z dosavadní diskuse je zřejmé, že je nežádoucí, aby řešené situace nastávaly, a že by i díky metodickému vedení zaměstnanců policie nastávat neměly. Uvedl, že pokud uvedené případy nastanou, je možné se propojit s nevládními organizacemi či s Kanceláří Veřejného ochránce práv a daný případ zkoumat, aby bylo odhaleno, kde se stala chyba, a dané případy se dále neopakovaly. Je třeba identifikovat, díky čemu zde problematické situace nadále vznikají, i když je většina sporných otázek zjevně již řešena.

P. Bacík uvedl, že případů nočního propouštění si je vědom, ale tyto byly řešeny. K materiálnímu zajištění propouštěných osob informoval, že klienti jsou na vycestování připravováni. Finanční příspěvky jsou vypláceny všem osobám, které na ně mají podle zákona nárok; jinou otázkou je dostatečnost příspěvku. Správa uprchlických zařízení se od roku 2015 zaměřuje též na to, že v každém zařízení se snaží načasovat propouštění tak, aby cizince následně autem odvezla na spojení umožňující přesun do Prahy. Vedle toho jsou v kontaktu s Iniciativou Hlavák a v případě, kdy je cizinec propuštěn a má zájem o pomoc ze strany Iniciativy, je tato organizace informována Správou

uprchlických zařízení, nebo jsou o možnostech pomoci informováni cizinci. Stává se, že cizinci jsou zajištěni v oblečení nevhodném do zimy, Správa uprchlických zařízení však tyto osoby vybavuje (ačkoli se stávají i případy, kdy cizinci oblečení odmítají).

Z. Pavelková poukázala na propouštění cizinců, u nichž bylo zajištění shledáno nezákonným. V těchto případech má policie povinnost postupovat bezodkladně. Soudy v těchto případech často rozhodují poslední den lhůty, rozhodnutí se následně informuje v odpoledních hodinách a policie pak propouští večer. Nabízí se zde otázka, zda by v těchto případech neměli být cizinci propouštěni ráno, zároveň by tímto však bylo prodlouženo ono nezákonné zajištění. Řešením by mohlo být ponechání rozhodnutí na cizinci, který by byl o své situaci řádně informován. Dále k otázce věku doplnila, že policie musí vycházet z tvrzení cizince; problémem je zde fakt, že nadále dochází k zajišťování osob, u nichž věk není jednoznačný (a může se jednat o osoby nezletilé).

K otázce finančního příspěvku ve výši 400 korun P. Pořízek upozornil, že tato částka byla stanovena od prvního ledna roku 2011 (a od té doby se nezměnila). Podle jeho názoru je mimo jiné na místě zvážit, zda by vzhledem k vývoji cen neměla být částka zvýšena.

Členové i hosté souhlasili s přínosy spolupráce mezi relevantními státními aktéry a neziskovým sektorem; tato spolupráce v jednotlivých případech je užitečná pro obě strany, a též samozřejmě i pro dotčené cizince. Zainteresované subjekty si spolupráce váží a oceňují ji.

M. Faltová navrhla iniciovat podnětem Výboru pro práva cizinců změnu stávající situace. Podnět Výboru pro práva cizinců se zaměří na výši finanční částky propouštěných cizinců a na problém ubytování cizinců bez cestovního dokladu.

2. Očkování cizinců pobývajících na našem území proti onemocnění COVID-19

K. Klímová informovala o postupu ohledně očkování cizích státních příslušníků v České republice. Aktuálně se mohou registrovat tři skupiny cizinců – všichni cizinci pojištění v systému veřejného zdravotního pojištění, cizinci, kteří zde bydlí a jsou pojištění v jiném členském státě EU s nárokem na tzv. plnou péči, a cizinci pojištění v jiném členském státě s nárokem na nezbytnou péči a registrací u některé z českých zdravotních pojišťoven. Tyto osoby mohou postupovat skrze centrální registrační systém, vztahují se na ně stejná pravidla jednotlivých prioritních skupin jako na české občany.

V současné době je řešeno spuštění očkovacího systému pro samoplátce, který umožní očkování i osobám, které do těchto kategorií nespádají (především cizinci s dlouhodobým pobytem na našem území). Postup je koordinován s odborem azylové a migrační politiky tak, aby došlo k pokrytí všech osob, které se dlouhodobě zdržují na našem území a z epidemiologického hlediska je zde zájem na zajištění jejich proočkování. V každém kraji by měli mít k dispozici minimálně jedno očkovací místo. Registrovat se budou skrze samostatnou kategorii v centrálním registračním systému. Cena bude zastropována ve výši nákladové ceny a ceny za výkon očkování. Po obdržení druhé dávky získá očkovaný certifikát na místě nebo do emailu. Spuštění systému cílí na přelom května a června.

Y. Leontiyeva se dotázala, zda se zvažuje zveřejňování dat o očkování osobách i z pohledu státní příslušnosti (aby zde byl přehled o tom, kolik cizích státních příslušníků u nás tu možnost očkování využilo). K. Klímová odpověděla, že tyto informace nemá k dispozici, předpokládá ale, že bude známý minimálně režim samoplátců versus režim účastníků VZP.

M. Faltová se dotázala, zda Ministerstvo zdravotnictví řeší s komerčními pojišťovkami, aby očkování cizincům následně proplácely. K. Klímová reagovala, že se především snaží, aby se naočkovali co nejvíce lidí co nejrychleji, proto se zvolila samoplátcovská metoda, neboť zde existuje mnoho lidí s různými typy komerčního pojištění. Konkrétní jednání nejsou vedena z důvodu nedostatku kapacit, teď je prioritou zajistit k očkování přístup. Většina komerčních pojišťoven s tímto proplácením podle K. Klímové však počítá.

M. Faltová dále poukázala na skupinu cizinců, kteří na našem území pobývají neoprávněně, případně na další cizince, kteří se nevejdou do řešených kategorií. A. Dubová k tomuto doplnila další důležitou skupinu osob, která mnohdy též ze systému vypadá, a to osoby bez státní příslušnosti žijící na našem území (tzv. stateless).

K. Klímová odpověděla, že se jedná o špatně uchopitelnou skupinu, a že je zde velký potenciál pro zapojení neziskových organizací či sociálních odborů místních samospráv. Ministerstvo zdravotnictví v tuto chvíli nemá připravený ucelený koncept a velmi uvítá podněty a aktivitu od Výboru pro práva cizinců či Rady vlády pro lidská práva.

Členové Výboru mají příležitost přispět se svými návrhy k otázce, jak zajistit přístup k očkování vůči všem potřebným skupinám cizinců pobývajících na našem území.

3. Pobyt a zaměstnávání cizinců během epidemie onemocnění COVID-19

Příspěvek za Ministerstvo vnitra přednesl Jan Kepka. Od počátku epidemie byla problémem především absence zkušeností s takovou situací u nás i v celé EU, a dále potřeba dynamických reakcí. Ministerstvo od počátku dbalo na komunikaci opatření, a to jak vůči cizincům, tak s neziskovými organizacemi. Dále zde byl zájem postupně zmírňovat negativní dopady opatření vůči cizincům, kteří u nás pobývali (např. zvyšování flexibility na trhu práce v podobě usnadnění změny zaměstnavatele, což bylo hojně využíváno). Od posledního zasedání Výboru pro práva cizinců (zhruba posledních osm měsíců) přicestovalo i přes trvající epidemii o 31 tisíc cizinců ze třetích zemí více, a to především z Ukrajiny. V současné době je na našem území evidováno zhruba 660 tisíc cizinců, a počet nadále stoupá.³

Příspěvek za Ministerstvo práce a sociálních věcí přednesl A. Seidel. Též on poukázal na setrvalý nárůst zahraničních zaměstnanců, kdy od posledního července roku 2020 se jejich počet zvýšil zhruba o 55 tisíc osob.

³ Další data jsou k dispozici na webových stránkách Evropské migrační sítě, která vydává pravidelné zprávy.

4. Různé - Příprava koncepčních integračních dokumentů pro cizince v České republice MV

Na základě předem zaslanych dotazů J. Kepka informoval, že ačkoli byly v posledních letech vydávány *Koncepce integrace cizinců* v pětiletém intervalu, tento interval není pro Ministerstvo závazný; mnohé otázky se zároveň daří řešit prostřednictvím *Postupů k realizaci Koncepce*, předkládaných každý rok.

Ke spolupráci na lokální úrovni J. Kepka uvedl, že zde se osvědčuje především podpora projektů místních samospráv na podporu integrace cizinců, a též podpora jednotlivých Center integrace cizinců ve všech krajích České republiky. V minulosti neměla většina krajů zájem o spolupráci v oblasti integrace cizinců, a ani v poslední době nebyla ze strany krajů zaznamenána iniciativa. Co se týče možnosti zapojení pro kraje v připomínkových řízeních ke Koncepci integrace cizinců, kraje nepatří mezi povinná místa, ale mají možnost připomínky zaslat a tyto budou řešeny a vypořádány. Ocenil spolupráci s Prahou a Brnem při práci na lokálních integračních koncepcích.⁴ Bylo by dobré, kdyby se kraje všeobecně k tématu integrace více hlásily samy. Pro Ministerstvo vnitra je samozřejmě lokální úroveň důležitá a je podporována na praktické úrovni, spolupráce běží v řadě věcí. Kraje k aktivitě nuceny nebudou, pouze jim bude nabízen prostor.

M. Jelínková reagovala, že kraje nejsou oficiálním připomínkovým místem koncepčních dokumentů, ale zároveň je třeba, aby byly místní samosprávy ve věci zapojeny (zvláště vzhledem k narůstajícím počtům cizinců). Je otázka, zda je vhodné čekat na iniciativu ze strany krajů, a zda není lepší kraje spíše vést a podporovat. Je potřeba, aby cizinci a jejich integrace byli reflektováni i v místních koncepcích. M. Faltová doplnila, že systém eKLEP je pro připomínky otevřený, ale pokud tam místa (nap. Kraje) nejsou označena, nemusí si dokumentů všimnout.

Závěr

M. Faltová ukončila zasedání Výboru pro práva cizinců.

⁴ Např. Praha pracuje podle dokumentu *Aktualizovaná Koncepce hl. m. Prahy pro oblast integrace cizinců*, k dispozici zde: <https://metropolesech.eu/wp-content/uploads/2018/03/Aktualizovan%C3%A1-Koncepce-HMP-pro-oblast-integrace-cizinc%C5%AF.pdf>.